



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ  
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 193

Άριθμ.

Διεκπ. 88/21-2-2024

Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2024

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 200<sup>H</sup>

«*὘ν ὄψει τοῦ Τριωδίου καὶ σκέψεις γιὰ τὴν σύγχρονη ἐπικαιρότητα*»

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Προσφιλῆ τέκνα ἐν Κυρίῳ καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μας,

Ὁ Μητροπολίτης σας καὶ ὄλοι οἱ ἐφημέριοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας σᾶς εὐχόμαστε καλὸ καὶ εὐλογημένο Τριώδιο, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας ὡς «Πύλη τῆς Μετανοίας», ἐνῶ ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀποκαλεῖται «Ὁδὸς Μετανοίας». Σήμερα ξεκινοῦμε μία πορεία μετανοίας καὶ πνευματικῶν ἀγώνων. Ἡ μετάνοια κατέχει κεντρικὴ θέση στὴ ζωὴ μας ὡς πιστῶν, ἰδιαίτερα ὅμως βρίσκεται στὸ ἐπίκεντρο αὐτῆς τῆς περιόδου, μάλιστα φέτος πού τὸ ξεκίνημά της συνδυάζεται μὲ τὰ γνωστὰ πρωτοφανῆ γεγονότα πού ἔχουν προξενήσει ἐντάσεις, μεγάλη ἀπογοήτευση, πικρία καὶ βαθειὰ θλίψη στὶς καρδιές μας.

Μὲ μεγάλη ἀπορία, γίναμε μάρτυρες προσφάτως μιᾶς ἀκατανόητης προσπάθειας μεθοδευμένης ψήφισης ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ κοινοβούλιο, μάλιστα μὲ τὴ σύμπραξη τελικῶς πέντε κομμάτων, τοῦ γάμου ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου καὶ τῆς συναφοῦς μὲ αὐτὸν δυνατότητος ἀποκτίσεως τέκνων, κάτι πού προσβάλλει καίρια καὶ τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια τὴν ἀξία καὶ ἀξιοπρέπεια, τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι φτάσαμε στὴ νομοθετικὴ ἐξίσωση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας μὲ νέες μορφές συμβίωσης, πού ἀντιβαίνουν παντελῶς στοὺς

φυσικούς ὄρους καὶ τοὺς ψυχοκοινωνικούς νόμους καὶ ἀσεβοῦν στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, μὲ ἔωλα ἐπιχειρήματα ἠθικοῦ ἐπικαλύμματος ὑποστήριξης τῶν δικαιωμάτων τῶν προϊόντων αὐτῶν, δηλαδὴ τῶν δύστυχων παιδιῶν.

Εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβει κανεὶς τὸν λόγο ποὺ ὀδήγησε σὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως, τὴ λογικὴ ποὺ δικαιολόγησε τὴν πιεστικότητα μὲ τὴν ὁποία ἄσκησε τὴν πολιτικὴ της καὶ τὴ σπουδὴ καὶ ἐμμονή της παρὰ τὶς ἔντονες ἀντιδράσεις καὶ στελεχῶν της καὶ ποικίλων φορέων, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ποιὸς ὁ λόγος γιὰ ἓναν τέτοιο νόμο; ποιά ἡ ἀνάγκη; πόσους ἀφορᾷ ἄμεσα; πόσες τελικὰ εἶναι αὐτὲς οἱ περιπτώσεις ποὺ χρήζουν νομοθετικὴ θεραπεία;

Τὸ νομοσχέδιο ὅμως δυστυχῶς ψηφίσθηκε! Ἀπέναντί μας ἔχουμε πλέον ἓναν ἀπαράδεκτο νόμο καὶ μιὰ τραγικὴ πραγματικότητα ποὺ περιγράφεται ἀπὸ μιὰ ἀλληλουχία ἐπερχομένων προβλημάτων.

Πρῶτο πρόβλημα τὰ δύστυχα παιδιά ποὺ θὰ υἰοθετοῦνται κατὰ παραγγελίαν καὶ θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ μεγαλώσουν μέσα σὲ περιβάλλον ἐντελῶς ἀντίθετο μὲ τοὺς φυσικούς νόμους, τὶς εὐαγγελικὲς ἐπιταγὲς καὶ τὶς ἠθικὲς προϋποθέσεις. Τὸ πρόβλημά τους δὲν εἶναι ὅτι δὲν θὰ ἔχουν πατέρα ἢ μητέρα, ἀλλὰ ὅτι θὰ ἔχουν ἀντὶ γιὰ μητέρα, πατέρα ἢ ἀντὶ γιὰ πατέρα, μητέρα. Ἡ σύγχυση εἶναι προφανής. Ἡ ὁμοφυλοφιλικὴ ψευτο-οικογένεια προξενεῖ καὶ στέρηση καὶ σύγχυση στὶς παιδικὲς ψυχές. Τὸ πρόβλημα αὐτῶν τῶν παιδιῶν εἶναι μεγαλύτερο ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ ὅταν καὶ ἂν ὀρφανεύσουν.

Δεύτερο πρόβλημα, ὅλα τὰ παιδιά μας ποὺ ἐφ' ἑξῆς, ἀπὸ τὴν τρυφερή τους κιόλας ἡλικία, θὰ ἐκτίθενται καὶ θὰ ἐθίζονται σὲ εἰκόνες ἀφύσικης πραγματικότητας, θὰ μπερδεύονται ἀπὸ αὐτὰ ποὺ θὰ βλέπουν καὶ θὰ ἀκοῦν καθημερινά. Σὲ λίγο κανεὶς δὲν θὰ μπορεῖ νὰ ξεχωρίσει στὸ μυαλό τους τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψέμα καὶ τὸ ἠθικὸ ἀπὸ τὸ ἀνῆθικο. Μιὰ κοινωνία πρωτοφανοῦς σύγχυσης ταυτότητας ξεπροβάλλει ἐφιαλτικά.

Ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἔθους, ὅπως ψηφίστηκε, ὑποβαθμίζει τὴν οἰκογένεια καὶ καταρρακώνει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁμορφιὰ καὶ ἱερότητά

του. Σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι νὰ ἐνώσει τοὺς δύο, τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Ὁ γάμος τῶν ὁμοφυλόφιλων ζευγαριῶν διχάζει ἀμφοτέρους. Ἐκεῖ ὀδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο οἱ νέες ἀντιλήψεις. Ἐκεῖ καταντοῦν τὴν κοινωνία. Σὲ αὐτὸν τὸν γκρεμὸ μᾶς ἔσπρωξαν οἱ κυβερνητικοὶ προστάτες μας.

Ἡ ἀμαρτία τῆς παρὰ φύσιν ἀσέβειας εἶναι μεγάλη. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ἀμαρτία κάποιων λίγων ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀμαρτία μιᾶς ὁλόκληρης κοινωνίας. Οὔτε πάλι εἶναι ἀμαρτία τοῦ σήμερα, ἀλλὰ ἀμαρτία ποὺ κυοφορεῖται ἐδῶ καὶ χρόνια. Καὶ τὸ χειρότερο, αὐτὸ συνέβη στὴ χώρα μας, μιὰ χώρα μὲ Ὁρθόδοξη ζωὴ καὶ θαυμαστὴ ἱστορία, μὲ ἀξιοζήλευτη οἰκογενειακὴ παράδοση, γεμάτη ἀγίους καὶ σημεῖα, μιὰ χώρα πραγματικὰ εὐλογημένη. Πῶς νὰ τὸ ἀντέξουμε αὐτό; Πῶς νὰ τὸ συγχωρήσουμε;

Καὶ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι ἄνθρωποι δικοὶ μας, ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκε μὲ τὴν ψῆφο τοὺς ὁ λαὸς μας, ποὺ βαπτίσθηκαν στὴν κολυμβήθρα τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτοὶ περιφρόνησαν τὴ φωνή της· αὐτοὶ ποὺ ἐμφανίζονται στὶς ἐκκλησιές μας, ποὺ τιμήθηκαν ἀπὸ τὸν πιστὸ λαὸ καὶ εὐεργετήθηκαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας πολλαπλῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν, λέρωσαν τὰ χέρια τοὺς μὲ τὴν ψῆφο τῆς ἀνευθυνότητάς τους. Καὶ ὄχι μόνον. Τελικά, δὲν ψήφισαν ἀπλὰ τὸν νόμο· τὸν ὑποστήριξαν μὲ πάθος, τὸν ἐπέβαλαν μὲ πείσμα, τὸν γιόρτασαν προκλητικά. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μεγαλύτερη ἀμαρτία καὶ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ποὺ ὅλως ἀσυνέτως ψήφισαν.

Καὶ κάτι ἀκόμη· Ἄν ἐξαιρέσει κανεὶς αὐτοὺς ποὺ βγήκαν μὲ τὸ λάβαρο τοῦ αἵσχους καὶ πανηγύριζαν γιὰ τὴν ὑπερψήφισήν τοῦ νόμου, δὲν εἶναι λίγοι καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀναγκάσθηκαν νὰ ψηφίσουν, ἀφοῦ ὑπέστησαν πολιτικὸ βιασμὸ καὶ ἀνελέπτο ἐκβιασμὸ. Οἱ πρῶτοι ἐγκληματοῦν, οἱ δεῦτεροι εἶναι θύματα. Μπορεῖ ἴσως γι' αὐτὸν τὸν λόγο νὰ ἔχουν ἐλαφρυντικά, διερωτώμεθα ὅμως ἂν ἀξίζουν πλέον νὰ σηκώνουν τὸ βᾶρος τοῦ ὑπεύθυνου ἐκπροσώπου τοῦ λαοῦ στὴ Βουλὴ καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀγνόηση τῆς κραυγῆς τῆς Ἐκκλησίας διαταράσσει τὴ σχέση τοὺς μαζί της.

Ἀγαπητά μας τέκνα καὶ ἀδελφοί,

Τὸ κακό, ἡ ἀπόλυτη ἐκτροπή, ἡ ἁμαρτία ἤδη ἐπικρατοῦν στὶς κοινωνίες μας. Αὐτὸ πὺ ἔγινε πρὶν δέκα μέρες εἶναι ὅ,τι χειρότερο στὴ σύγχρονη ἱστορία. Καὶ οἱ συνέπειές του ἀνυπολόγιστες. Ἡ κοινωνία καὶ ἡ ταυτοτήτά της ἀλλάζουν. Εἶναι σὰν νὰ βιώνουμε πάλι τὴν πτώση, σὰν νὰ θρηνοῦμε ὅπως ὁ Ἄδὰμ ἔξω τοῦ Παραδείσου. «*Στιῶμεν καλῶς, στιῶμεν μετὰ φόβου*».

Νὰ γνωρίζετε ὅμως ὅτι ὅλοι ἐμεῖς πὺ φέρουμε τὸ βᾶρος τῆς πνευματικῆς πατρότητος, δὲν θὰ σιωπήσουμε, οὔτε θὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν ἀγῶνα, οὔτε θὰ ἀρνηθοῦμε τὴν εὐθύνη μας. Θὰ συνεχίζουμε νὰ ὁμολογοῦμε τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ δείχνουμε τὸν φωτεινὸ δρόμο. Γι' αὐτὸ καὶ πρὸς τοὺς πολιτικούς διαχειριστὲς τῆς ζωῆς μας θὰ συνεχίσουμε νὰ ὑψώνουμε φωνή: Μὴ τσακίζετε τὸν ἄνθρωπο· σεβαστεῖτε τὴν ἀξία του, εἶναι ἀπροσμέτρητη. Τιμῆστε τὴν οἰκογένεια· εἶναι θεσμὸς ἀνεκτίμητος. Προστατεῦστε τὴν κοινωνία ἀπὸ τὶς ἀρρώστιες της.

Ἄλλὰ καὶ ὅλοι ἐμεῖς, ἄς κρατήσουμε τὸν αὐτοσεβασμὸ μας, τὴ χαρά μας πὺ γεννηθήκαμε ἄνθρωποι. Δὲν εἴμαστε σεξουαλικά ὑποκείμενα· εἴμαστε ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εὐλογημένοι μὲ τὴν τιμὴ καὶ περικοσμημένοι μὲ τὴ δόξα τοῦ φύλου, δηλαδὴ οἱ ἄνδρες μὲ πραγματικὴ ἀνδροπρέπεια καὶ οἱ γυναῖκες μὲ γνήσια θηλυκότητα καὶ χάρη. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς χάρισε τὴν πνοή Του σὲ «*ἄρσεν καὶ θῆλυ*». Αὐτὸ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἄς ἀνανεώσουμε ὅλοι μας τὸν σύνδεσμο μαζί της. Μόνον ἔτσι θὰ ἀντέξουμε τὴν καταιγίδα τῶν ἀλλεπάλληλων ἐκτροπῶν καὶ τῆς ἀπροκάλυπτης ἀσέβειας. Οἱ κρίσεις δοκιμάζουν μὲν τὴν πίστη, ἀλλὰ καὶ γεννοῦν ἀγίους.

Τὸ Τριῶδιο ἀρχίζει. Εὐκαιρία νὰ ἀφυπνισθοῦμε ὅλοι. Καιρὸς νὰ «ἀνορθώσουμε τὰ παραλελυμένα γόνατα» καὶ νὰ ξαναχαράξουμε ὀρθὴ τροχιά στὴ ζωὴ μας. Ἀνάγκη ὡς Ἐκκλησία ἐν σώματι νὰ μετανοήσουμε. Ἡ μετάνοια δὲν εἶναι γιὰ κάποιους ἄλλους· εἶναι γιὰ μᾶς, γιὰ ὅλους μας. Ὅπως ἡ Χαναναία ζήτησε ἡ ἴδια γιὰ τὸν ἑαυτὸ της τὸ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριο, προκειμένου νὰ θεραπευθεῖ ἡ δαιμονισμένη κόρη της, ἔτσι κι ἐμεῖς καλούμεθα νὰ κλίνουμε γόνυ μετανοίας, ἄσχετα μὲ τὸ τί θὰ κάνουν οἱ ἔνοχοι τοῦ ἐγκλήματος, γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἡ κοινωνία μας στὰ πόδια της. Ἀλλά, γιὰτί ὄχι, γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ νὰ ἐπιστρέψουν.

Ἄς τιμήσουμε μαζί με τὸ δῶρο τῆς ἀνθρώπινης φύσης μας, τὶς οἰκογένειές μας, ἄς κρατήσουμε ζωντανὴ τὴν πίστη μας, ἄς ἐντείνουμε τὶς προσπάθειές μας στὸν ἀγῶνα τοῦ ἀγιασμοῦ μας καὶ ἄς ὑψώσουμε ἰκετηρίους χεῖρας πρὸς τὸν δωρεοδότη ἐλεήμονα Κύριο: «Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, μὴ μνησθῆς τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον».

Προσφιλῆ τέκνα καὶ ἀδελφοί μας,

«Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε (Α΄ Κορ. 1στ΄ 13),  
καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Β΄ Κορ. 1γ΄ 11)

Μετ' εὐχῶν καὶ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ



† Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

Καὶ ἅπαντες οἱ ἐφημέριοι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

**ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:** Νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία  
τῆς Κυριακῆς 25<sup>ης</sup> Φεβρουαρίου 2024